

Herrdals kapell 150627

4 e tref. Ps 62:2-9 "Insikt, utsikt och uppsikt

Vi har under det gångna året haft en konfirmationsgrupp. Som utgångspunkt har vi haft **Frälsarkransen** eller **Livets pärlor**, som med sina olika pärlor (gudspärlan, jagpärlan, doppärlan, ökenpärlan, bekymmerslöshetspärlan, kärlekspärlorna, hemlighetspärlorna, nattens pärla, uppståndelsens pärla, tystnadspärlorna) tar upp olika sidor av livet. Ungdomarna har fått tänka till om vem Gud är, vem jag är i relation till mig själv, till Gud och till min medmänniska, funderat kring tystnad och eftertanke, dop, nattvard, kring livets svåra frågor, men också om glädje och mycket mer.

Livet är en blandning av många olika ingredienser, det finns egentligen ingen början och inget slut, men mitt i allt finns det en grundtrygghet genom vissheten att Jesus Kristus finns med i allt och alla dagar både i glädje och i sorg.

När vi läser psaltarens psalmer möter vi också livet i alla dess former. Det är inte tillrättalagt, utan man tar upp olika aspekter på vad det är att vara människa både positivt och negativt, vi möter klagan, frustration, oro, vanmakt, längtan efter något annat än det man står i, men också glädjen och tryggheten i Gud, hoppet och förvissningen om att han vill vara med, att han ska gripa in i det som verkar hopplöst, i det som ansätter på olika sätt. Och vi möter också bekännelsen när livet gått snett, när man har gjort det som är fel, att man har syndat, och utifrån det också förlåtelse och upprättelse.

Tänk vilken tur att allt detta finns där, för det är ju där vi kan känna igen oss. Ingen av oss är supermänniskor som alltid är perfekta, som aldrig gör fel, som alltid går omkring med ett leende, som alltid tänker rätt, utan vi är ibland ganska svaga, går vår egen väg, bryr oss inte om det vi egentligen vet vi borde, vi faller på olika sätt, vi orkar inte riktigt – men vi får i alla fall vara med, vi får ha en gudsrelation som bygger på att han älskar oss, inte för att vi gör en massa, utan för att vi är den vi är, och så kan vi ibland jubla av tacksamhet för allt han gör, vi får vila i förvissningen att han är vår herde, att vi får vila på gröna ängar, vi får förundras över att han omsluter oss på alla sidor, att han aldrig släpper taget utan vill leda oss och undervisa oss om rätt väg och gör det på ett personligt sätt.

Dagens text i psalm 62 är skriven av kung David. Han blev smord till kung som tonåring, genom att Gud hade utvalt honom framför hans äldre bröder, han besegrade som yngling jätten Goliat inte genom att använda den tunga rustningen han fick till låns, utan genom att använda sin slunga, han fick komma till kung Saul och spela harpa för att lugna kungens sinne, men han blev också indragen i olika strider, i olika relationer som inte var så lätta, och kom som kung att få många fiender, utifrån att han ville utvidga men också försvara sitt rike. Men David var också människa med lustar och begär och fick syn på en av sina soldaters hustrur och blev så förälskad att han glömde all anständighet och tog henne till sig och gjorde henne med barn, och dödade hennes man för sin egen lustas skull. Den gången fick han en tillrättavisning direkt av Gud genom en av hans profeter som kom och genom en liknelse fick honom att förstå att han hade gjort orätt. David ångrade sig och fick upprättelse.

Han var inte perfekt, men ändå blev han en stor förebild, och stamfader till den kommande Messias. Och enligt forskarna så var både Josef och Maria på olika sätt besläktade i rakt nedstigande led till David, vilket var en bekräftelse på att Jesus var Messias, den väntade, Guds utvalde "Hosianna David Son, välsignad är han som kommer".

När vi läser psalmerna kan vi ana Davids egen kamp både när det gäller att vara kung och i relationen till Gud. Och det går inte riktigt att särskilja, utan de går väldigt mycket hand i hand. För när det yttre trycker på blir gudsrelationen än viktigare, och ger i sin tur impulser till att ta tag i det andra. I dagens text kan vi se pressen han lever under: *Hur länge ska ni ansätta mig, samfällt storma an, som mot en lutande vägg, en fallfärdig mur? De har enats om att störta ner mig, De älskar svek, med munnen välsignar de men i sitt hjärta förbannar de.*

Det är skrivet för många år sedan, men kan ändå kännas oerhört aktuellt. För visst kan det kännas så ibland när livet inte blir som vi har tänkt oss, när sjukdomar eller omständigheter omkring oss ställer allt på ända. Vi vet inte exakt vilken situation David var i, men nog är det fantastiskt att kunna identifiera sig med det som står och kanske låta det uttrycka vår egen känsla. Hur länge, hur kan ni, varför verkar det så bra, men kan bli så fel? Och tillåta sig att göra det, för Gud tål också att höra det som är negativt. Och ibland kan det vara oerhört befriande att kunna sätta ord på det vi upplever, för det är precis

som att en del av smärtan försvinner när det inte bara är tankar som snurrar runt, runt utan vi kan formulera det på ett eller annat sätt, genom att skriva ner det, genom dela det med någon vi har förtroende för eller genom att tala om det för Gud när vi ber.

Och för David är det en befrielse att kunna vända sig till Gud. *Bara hos Gud finner jag ro, från honom kommer min räddning, från honom kommer mitt hopp, han är klippan som räddar mig, min borg där jag står trygg, från Gud kommer min hjälp och min ära, Gud är min tillflykt.*

Det här är ord som har tröstat många, som har tonsatts av många och betytt mycket i olika sammanhang. Och det är väldigt starka ord han använder, det handlar inte om en svag förhoppning utan om en djup förvisning – Gud är den som ger ro, räddning, som är klippan, som är en borg, som ger trygghet, som ger hopp, som är en tillflykt. Man kan se de här olika sakerna framför sig. Kanske skulle vi använda andra begrepp i dag, men han beskriver det som i hans dagliga liv är till hjälp, en borg som gick att stänga till, som gav skydd för fienderna, där det gick att lagra alla förnödenheter för att kunna överleva länge om det skulle bli fientligt anfall, där man hade utsikt åt alla håll och kunde skydda sig från fiender. Gud är som en borg, som vill skydda, som vill hjälpa, som vill ge all den hjälp som behövs mitt i livets påfrestningar, som vi kan fly till när det blir för mycket omkring oss. Och det handlar också om något som står fast, som inte sviktar, precis som uttrycket klippa gör, det är också något stadigt, som inte rubbas, som finns där när allt omkring stormar och rasar.

Och klippan står fast, borgen finns där som ett hem också när livet är gott, när det inte är så mycket som trycker på. Tänk att bara få vara och njuta och känna glädje och samhörighet med honom och varandra, att få göra upplevelser tillsammans med honom och upptäcka nya möjligheter och djup i den kristna tron.

Man skulle kunna använda tre ord för att sammanfatta psalmens budskap: insikt, utsikt och uppsikt. Insikt: att se vad som finns omkring oss av både gott och ont, att på något sätt få hjälp att genomskåda det som sker. I Nehemjas bok i gamla Testamentet berättas om hur man skulle bygga upp den raserade muren runt Jerusalem, vilket inte gillades av alla – för när muren byggdes upp var det ju inte längre fritt tillträde. Så man gaddade sig samman för att angripa Jerusalem och skapa förvirring. Och de spred en massa falska

rykten för att göra folket modlösa. Men så småningom insåg de som ledde bygget att det var just falska rykten och Jeremia noterar: *När våra fiender fick reda på att vi kände till deras plan och att Gud hade gjort den om intet kunde vi alla återvända till muren var och en till sin syssla.* Gud som är vår ro och vår räddning vill hjälpa oss att kunna tolka det som sker omkring oss, så att vi kan gå vidare i frimodighet och med Guds hjälp kunna komma vidare utan att omständigheterna stjälper oss.

Utsikt handlar om att se vad Gud vill göra i vårt eget liv, i de sammanhang vi finns, i den kristna församlingen. Han som är en borg och en klippa, han som är en tillflykt vill ge nya möjligheter, vill visa oss sin väg framåt, vill styrka oss på många olika sätt. Och då är bibelordet en möjlighet att se mer av vad han vill göra- Ibland kan det räcka med en enda vers som vi kan få stava på många gånger och försöka omsätta i praktiken, ibland kan det vara bra att läsa hela sammanhang för att se helheten. Men han vill som Paulus skriver låta oss förstå *bredden och längden och höjden och djupet och lära känna Kristi kärlek*, och det är något som vi får hålla på med hela livet, det finns hela tiden nytt att upptäcka.

Uppsikt är att vara vaksam över hur vi hanterar livet, och att hela tiden återvända till honom som vill hjälpa oss. David skriver: Sätt alltid din lit till honom du folk, öppna ditt hjärta för honom. Gamla Testamentet är en berättelse om hur Guds folk ibland lever nära Gud, ibland går sina egna vägar, och så går det som en cirkelgång. Nya testamentet har inte samma utgångspunkt, för med Jesus kom något nytt, men kanske kan vi i vårt eget liv känna av det, ibland lever vi nära, ibland längre ifrån, men vi har hela tiden möjligheten att komma tillbaks till närheten, att få del av allt han vill ge.

Paulus skriver i Romarbrevet 12 *Låt er förvandlas genom förnyelsen av era tankar, så att ni kan avgöra vad som är gott, behagar honom och är fullkomligt.* Det är en aspekt av att öppna sitt hjärta för Gud. Att jag gör vad jag kan för att kunna ta emot och göra det han vill. Men i grundtextens ord ligger att jag får öppna mitt inre för Gud och låta honom få veta allt. I Klagovisorna 2:19 förklaras det: *ropa till Gud, töm ut ditt hjärta som vatten, öppna dig inför Herren, sträck dina händer mot honom.* Och då kan vi också få hjälp att leva på ett klokt och vist sätt, för vi är inte ensamma utan vi har honom vid vår sida.

Från Gud kommer min hjälp och min ära, Gud är min tillflykt, min starka klippa.

AMEN